

EUROPEES BURGERINITIATIEF

Titel: NEW DEAL 4 EUROPE - EEN SPECIAAL PLAN VOOR DUURZAME ONTWIKKELING EN TEWERKSTELLING

Thema-voorwerp: Een openbaar investeringsplan dat Europa toelaat de crisis te overwinnen door een kennismaatschappij te ontwikkelen en nieuwe tewerkstelling, vooral voor jongeren, te creëren.

Hoofddoelstellingen:

- een Speciaal EU Programma van publieke investeringen voor de productie en de financiering van Europese publieke goederen (hernieuwbare energie, onderzoek en innovatie, infrastructuurnetwerken, ecologische landbouw, milieubescherming en cultureel erfgoed);
- een Speciaal Europees Solidariteitsfonds om nieuwe tewerkstelling te scheppen, vooral voor jongeren;
- toename van de eigen middelen in de Europese begroting door een financiële transactietaks en een koolstoftaks.

Voorziening in de Verdragen: artikel 3 van het VUE, artikels 38, 39, 145, 170, 171, 179, 180, 181, 311, 352 van het VWEU

BIJLAGE: EEN EUROPEES PLAN VOOR DUURZAME ONTWIKKELING

In een sterk veranderende wereld vergt een rationele en doelmatige aanwending van natuurlijke rijkdommen (voedsel, energie) moet Europa een strikt beleid of een controle over deze middelen voeren opdat een billijke en duurzame transformatie van haar economisch en productiesysteem mogelijk wordt.

De weg van een strikte budgettaire discipline (zowel voor de staten als voor de bevolking) en de duurzame ontwikkeling kan maar aangehouden worden door een gedeelde Europese inspanning. Groei kan slechts hervatten door investeringen die het Europese bedrijfsleven competitiever maken en de consumptie, de kost van energie en grondstoffen verminderen, het gebruik van informatietechnologie maximaliseren, een kennismaatschappij ontwikkelen en de koopkracht opnieuw in evenwicht brengen.

Tenzij de gelegenheid om vooruitgang te boeken op weg naar een nieuw en verschillend ontwikkelingsstadium wordt ingezien, zal de opportuniteit van de opname van de Europese economie in een wereldwijde cyclus teloor gaan.

De oprichting van de gemeenschappelijke markt, later interne markt, heeft het Europa mogelijk gemaakt te genieten van lange groeicycli. Nu moeten we een gelijkaardige keuze maken, gericht op de volledige integratie van Europa in de wereldeconomie. Hoewel in deze moeilijke periode de voorstellen ten gunste van de Europese economie dikwijls in de juiste richting gaan, worden ze beperkt tot de nationale staten, hetgeen hun haalbaarheid, effectiviteit en economische impact vermindert.

Eén opmerkelijk voorbeeld, namelijk dat van investeringen in onderzoek – vooral gericht op nieuwe energiebronnen, toont dat zuiver nationale programma's, die niet geïntegreerd zijn op Europees niveau, een verschrikkelijke verspilling van middelen zijn. Dat is totaal onverzoenbaar met het bezuinigingsbeleid dat nu wordt toegepast in de publieke en in de privé sector.

Daarom is het van levensbelang om een 'Europees Plan' te lanceren, beperkt maar doorslaggevend, dat de economische en sociale actoren de te volgen weg toont. De Europese Commissie moet de nodige voorstellen richten tot het Europees Parlement en de Europese Raad en ze ook aan de Europese bevolking en aan de politieke, economische en sociale actoren mededelen.

Dat 'Plan' moet zich over alle streken uitstrekken, die door hun geografische nabijheid nauw verbonden zijn met de EU, voornamelijk de Middellandse Zeelanden die onlangs een proces van radicale politieke, economische en sociale verandering hebben ingezet.

Het investeringsplan, destijds door Jacques Delors met visie geformuleerd, moet zo worden gerealiseerd om de voorwaarden voor competitiviteit, duurzaamheid en coherentie te scheppen waarvan de economische heropleving van Europa afhangt.

De Commissie beslist welke projecten moeten worden gesteund, teneinde zeker te zijn dat ze haalbaar zijn en dat ze op een strikte en transparante wijze worden beheerd. Uiteindelijk moet het Europees budget volledig door de eigen middelen van de EU worden gefinancierd, waarvan de koolstoftaks, de taks op financiële transacties en een nieuwe Europese btw de voornaamste elementen zijn. De voorstellen van de Commissie met betrekking tot de koolstoftaks en de taks op

de financiële transacties zijn inderdaad essentiële elementen van het 'Plan' en hun invoering zal de financiering veilig stellen.

Bovendien kan de koolstoftaks het economisch systeem in de richting van duurzame keuzes sturen. Ze is ook compatibel met de overgangsmaatregelen, waaronder een invoertaks op goederen uit landen die dergelijke maatregelen nog niet invoerden.

Anderzijds kan de taks op financiële transacties worden aangewend om de verandering in het economisch systeem, ook in de overgangperiode, sociaal duurzaam te houden. Ze moet toelaten het Europees Financieel Stabiliteitsmechanisme (waarvan de taken moeten worden herzien) aanzienlijk te herfinancieren en alle of een deel van de belasting op ongeschoolde en preciaire arbeid te vervangen door financiële inkomsten. De lancering van het 'Plan', samen met de invoering van die Europese belastingen, moet gepaard gaan met een vermindering van de kosten, door de individuele lidstaten gedragen, wanneer ze participeren in gemeenschappelijke initiatieven.

Aangezien het 'Plan' als belangrijkste doel heeft investeringen te stimuleren, moet het belangrijke meerjarige projecten omvatten waarvan de financiering over een aantal jaren is gespreid. Dat betekent dat wordt gestart met de uitgifte van Europese projectobligaties en dat de EIB wordt betrokken bij de voorbereiding van en het beheer van deze investeringen. Deze zouden worden uitgevoerd door een 'Activafonds', dat eigenaar blijft van de gedane investeringen (voor die aspecten die door het 'Plan' worden gefinancierd) en de zekerstelling dat middelen voor de komende generaties beschikbaar blijven - middelen die eveneens afkomstig zijn van de uitgestelde inkomsten op die investeringen.

Financiële aspecten

De noodzakelijke middelen voor de financiering van het 'Plan' zouden komen van een financiële transactietaks en een koolstoftaks (volgens een gelijkaardig mechanisme voor de toewijzing van de btw aan de Europese begroting) en de uitgifte van een Europese lening met Europese projectobligaties.

De taks op financiële transacties kan tussen 30 en 40 miljard euro extra inkomsten doen stromen naar het Europese budget. Zodoende zijn er voldoende middelen beschikbaar voor onderzoek en voor de herfinanciering van het 'Fonds', dat in 2006 door de Commissie werd opgericht om de aanpassing van de arbeidsmarkt - als gevolg van de globalisering - op te vangen. Zodoende komt het EU-budget in de buurt van het door de lidstaten goedgekeurde plafond van 1,27% van het bbp.

In voorgaande groeicycli is Europe er in geslaagd om telkens 15 miljoen banen te scheppen. Het huidige 'Plan' is ontworpen om de competitiviteit te bevorderen, in het bijzonder in de sector van de diensten, waardoor de huidige werkloosheidsgraad kan halveren en het scheppen van ten minste 20 miljoen banen mogelijk wordt.

De investeringen voorzien in het 'Plan' moeten ten minste 300 tot 500 miljard euro bedragen, te besteden over een periode van 3 tot 5 jaar. Om de uitgifte door de EU van Europese projectobligaties of waarborgen te dekken, moet de koolstoftaks in staat zijn inkomsten voor ten minste 50 miljard euro per jaar te genereren. Het aanwenden van de koolstoftaks, ter ondersteuning in de startfase van de investeringen, is gerechtvaardigd daar de taks een neiging zal tonen om af te

nemen wanneer de Europese economie - dank zij het voorgestelde 'Plan' - méér gebruik zal maken van niet-CO2-genererende energiebronnen.

Op het einde van het 'Plan' zal de Unie beschikken over tweemaal de gedane investeringen, waardoor met de nieuwe generaties voldoende rekening zal worden gehouden. Het 'Activafonds' in het bijzonder kan de toegang van jonge Europeanen tot het arbeidscircuit steunen door gemeenschapsdienstprojecten voor afgestudeerde jongeren (zoals voor Erasmus), opleidingsprojecten die het fenomeen van de preciaire tewerkstelling elimineren, en projecten die zelfstandig werken en de ontwikkeling van jong ondernemerschap bevorderen.

Gedeeltelijke of volledige activering van het 'Plan' door een groep van lidstaten

Om zich te beschermen tegen mogelijke onoverkomelijke moeilijkheden, die de deelname van alle lidstaten verhinderen, moet een voorziening worden opgenomen die een groep van ten minste negen lidstaten in staat stelt versterkte samenwerking toe te passen, gebruik makend van de ter zake doende voorzieningen van het Verdrag van Lissabon.